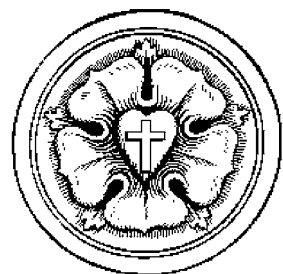

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

2015. év 3. szám

Tarévkezdés - Reformáció

Rövid hírek

Tab

1. „Jó nekünk itt lenni” - Ezzel a mottóval tartottuk meg immáron a tizenegyedik evangélikus hittantábort Tabon, június 16-21 között. A hittantábor mottója azt kívánta hangsúlyozni, hogy nekünk és minden egyes embernek jó Jézus Krisztus közelében lenni, élni. A gyermekek ebben a témában képzeletbeli utazást tettek különböző Jézus kora-

beli városba, ahol Jézus járt, és csodát tett. Minden egyes nap keretét a reggeli és esti áhítatok képezték. Minden napba belefért egy-egy jól kidolgozott bibliatanulmány, csoportos foglalkozás, sport, sok-sok játék, filmnézés, bibliaverseny és természetesen a lelki táplálék mellett testi táplálék is. A tábor vasárnap, ünnepi istentisztelettel zárult, ahol a kijelölt igehirdetési igeszakasz alapján Jézusra, mint a jó pásztorra tekinthetett mindenki.

2. Különleges lehetőség volt a tabi evangélikus gyülekezet részére, amikor június 28-án egy Aradról érkezett kis ifjúsági csapattal ismerkedhetett meg.

A közösen eltöltött este a tabi és az aradi fiatalok számára is sok áldást hordozott. Másnap a tabi és somogymegyesi istentiszteleten is zenés szolgálattal dicsőítette Istent a közénk érkezett együttes. Hálás a szívünk, hogy ez az alkalom létrejöhett!

Arató Eszter

Zalaistvánd

Zalaistvándon a szokásos nyári alkalmakon, táborokon kívül egy új kezdeményezésre is sor került.

Hiszen volt olvasótábor, melyet évek óta a pókaszepetki iskola támogatásával szervezünk meg. A gyerekek irodalmi érdeklődésének fejlesztése mellett sor kerül a közösség és a gyülekezetbe épülés erősítésére.

A falunap keretében mindig megtörténik a „kenyér-áldás”, így a gyülekezet is aktív részesévé válik a helyi közösség életének. Ebben az évben ez kiegészült a 130 éve alakult helyi Önkéntes Tűzoltó Egyesület ünnepével.

A gitártábort is már több éve megszervezzük a tanév közben gitároktatásban részesülő gyerekeknek, akik aktív szolgálói a gyülekezeti ünnepeknek. Reménység szerint a most beinduló családi istentiszteletek szolgálatában is részt fognak vállalni.

Új kezdeményezés volt a gyülekezeti tagok részéről a „Nyáresti terefe”, ahol kötetlen beszélgetésre ültünk össze. Szóba került a gyülekezet életén túl minden, ami életünket érinti. A jó hangulatú, bensőséges összejövetelre egész gyülekezetünk területéről érkeztek testvérek.

Koczor György

Nagy örööm telik az ÚRban, víg öröme indít Istenem, mert az üdvösség ruhájába öltöztetett, az igazság palástját terítette rám, mint völgegyre, ki fölteszi fejdíszét, mint menyasszonyra, ki fölrakja ékszereit. Mert ahogyan a föld növényeket hajt, és a kert veteményeket sarjaszt, úgy sarjaszt majd igazságot az én Uram, az ÚR is, és örömeiket minden nép hallatára. (Ézs. 61,10-11)

Ítélet! Mennyivel szívesebben szólnánk már végre az ítéletről. Isten odavág ennek a bűneiben fetregő világnak. Ha körbe nézünk mindenhol a nyomorúság, a küszködés, a fogyás, az új istenek megjelenése. Az oltár előtt elhangzó evangélium sokkal inkább fekszik a ma emberének, a ma emberére: juhok jobbra, kecskék balra. És lassan már mindegy lenne, hogy mi melyik csoportba tartozunk, csak legyen már vége.

Várákoszás! De a nép már túl van az ítéleten. Ül a babiloni „börtön” padján és vár. Várja a napot, a szabadulás napját. Minden jel arra mutat, hogy nem lehet már messze. Hiszen megkapta már a szabaduló ruhát. És te is, hiszen aki hisz a Fiúban átment már a halálból az életre. Ez az egész világ várákoszásban van. Vagy csak lehetne?

Mit gondol az örök életről?

Idős hölgy: Hiszek az örök életben, mert vallásos vagyok, és azt gondolom, nem a semmibe kerülünk bele.

Középkorú nő: Nem tudom, hogy van-e örök élet, ha odakerülünk, majd kiderül.

Fiatallány: Hiszek az örök életben. Úgy gondolom, kell, hogy legyen egy másik világ, egy másik dimenzió, amiben halálunk után tovább működhetünk valamilyen formában.

Örömmel vagy félelemmel tekint erre az időszakra?

Örömmel. Optimista ember vagyok. Katolikus emberek vagyunk, a gyermekeinket is ilyen nevelésben részesítjük, és a pozitív gondolkodásból adódóan is hiszünk az örök életben.

Idős férfi: Az eddigiek azt bizonyítják, hogy igen, lehet hinni az örök életben. Az emberek nagyobb része hisz benne. De hát szeretnék még élni egészséggel.

Idős nő: Én nem tudom, mi az. Ki tudja, mi lesz, én már idős vagyok. Vallásos voltam, meg minden... Nem tudom én azt angyalom, mi az, de még az okosak sem.

Idős férfi: Hiszek-e az örök életben? Igen is meg nem is. Mi az igazság, ki tudja? Majd kiderül, mi lesz, talán majd szólnak majd. Azoktól kellene megkérdezni, akik már tudják.

Sajnos azt mi nem tudjuk megtenni. Szokott ilyesmikről valakikkel beszélgetni?

Nem szoktam, más probléma is van.

Középkorú férfi: Hallottam az örök életről, csak nem éljük meg. Nem vagyok hívő, nem hiszek ebben a dologban, bár sokan próbáltak már rábeszélni. Bár annyiban nincs vége az életünknek a halálunkkal, hogy az utódainkban továbbélünk, de a fizikai létünknek vége lesz.

Fiatallány és párja: Hát, nem igazán, nem tudom – válaszolta a lány.

Fiatallány: Hiszek, azért mert a testünk relatíve gyorsan kopik, de a lelkünk az egy örök valami. Nem hiszem, hogy 80-100 év után az is elpusztulna. Úgy gondolom, hogy kell len-

nie valaminek a halál után. Nem tudom, hogy ez mi, nem is mondok erről semmit... a tévében, az újságban látom, olvasom a halál közeli élményeket, ezeket elhiszem. Állítólag tudományosan be is bizonyították, hogy ezt az agy csinálja...nem tudom, mi az igazság, meg kellene tapasztalni.

Ha van örök élet, hogyan gondolsz rá?

Nem mondom, hogy vágyom rá, mert élünk sokáig.

Fiatallány: Örök élet?! Igazából nem nagyon van, bár valamilyen hiszek, de nem tudom pontosan, mi az, de egyelőre nem is foglalkoztat.

Öröm! Mit tud ezzel kezdeni a ma embere? Mit tudunk kezdeni mi, akik tele vagyunk keserőséggel, elégedetlenséggel, fájdalommal maroknyi gyülekezeteinken végigtekintve?

Öröm! A várákoszás öröme. Már nem a régiről beszélünk, már nem visszafelé gondolunk. Hol vannak már a bűnök, az elmulasztott lehetőségek. Nem börtönpad, hanem a menyegzőre váró öröme tölt be mindent. Már minden kész! Hiszen az utolsó fázisnál tartunk. Az öltöztetés is befejeződött. A fejdísz a fejen, az ékszerek is megvannak.

Mi volt eddig? A találkozás és ismerkedés pillanatai, napjai, órái. Benne minden jó és rossz, hiszen csak így megy. Az egymáshozcsiszolóadás fájdalmas öröme. Az Isten közelében másikhözfordulás érzelme.

*Ha betölt a Lélek,
szétárad benned a béke,
és szabaddá válsz a szeretetre,
hogy azt tedd végre,
amire meghívást kaptál ...
De tudnod kell, hogy a
szeretetnek ez az útja (is)
fájdalommal jár.
Megéri...*

(Simon András)

De mindez már nem érdekes. Az Istennel való kapcsolati-alakítás is fájdalommal jár. Főleg, ha már a lelegején elszúrtuk. Elszúrtunk mindent. A szabadítást kell várunk. De ezért a kapcsolatért Ő is megtett mindent. Életét adja! Feláldozza magát!

De vége a fájdalomnak. Kezdődhet az új élet, hiszen Isten mindent elkészített a menyegzőhöz. Ez az új azonban nem a szabadult új élete, a priuszos, hanem a feddhetetlen, tiszta, mindenben megtisztított élet.

Túl az ítéleten várákosz, mert igen közel az érkező Völgegy.

Luther azt mondja: Ha tudnám, hogy holnap jön vissza Jézus, akkor is érdemes lenne ültetnem egy almafát.

Koczor György

Várjuk a gyülekezeti beszámolókat, egyéni bizonyágtételeket, hozzászólásokat, verseket, rövid novellákat a szerkesztőség címére, lehetőleg elektronikus formában.

Következő számunk 2015. Ádventre jelenik meg!

Csurgói nyár Isten kezében

A Csurgói Evangélikus Egyházközség az idei nyáron három táborába is hívogatta a gyermekeket és az ifjúságot. Isten kegyelméből, mind három tábor csodálatosan telt és zárult. Jó volt, az Isten ígéje körül az együttlét. Jó volt látni a gyermekek, szülők, nagyszülők mosolyát. Jó volt látni az áldozatkész testvérek hozzájárulást, természetbeli adományait, segítségét. Az idei év Isten kegyelméből különleges volt, ugyanis augusztusban gyülekezetünk és az Evangéliumot Minden Otthonba Alapítvány szervezésében város missziói hét is volt.

Június 29-től július 3-ig tartott a III. napközis gyermektábor, melynek mottója „Végtelen utazás!”. Egy utazás, mely mindenkinek szól, hogy életünk pályafutása ne években legyen mérhető, hanem valóban végtelen, örök utazás legyen. De erre, hogyan képes az ember? Mit kell tennem, hogy életem valóban örök utazás legyen és ne egy „hosszú” utazás? Ebben segített nekünk Pál apostol, és az ő utazásai. A damaszkuszi út, amely Pál életében mindent eldöntő új utazássá alakult, mert találkozott az Élő Úrral, Jézussal. Ez a találkozás mindent megváltoztatott! Ő bárcsak mind többen találkoznának életútjukon Jézussal. Ő bárcsak mind többen döntenének Jézus mellett és kezdenék az új, örök életet! Összesen 21-en voltunk a gyermektáborban. A helyi gyermekeken kívül Iharosberényből, Nagyatádról és Berzencéről is voltak gyermekek. Köszönet a segítőknek Jeszensák Lillának, Krizsán Annának, Papp Dominikának és Szerecz Dávidnak és Dobis Viviennek. Köszönet Szaka Bernadettnek a néptánc oktatásért és Szerecz Anikónak a kézműves foglalkozásért. Köszönet a Csurgói Múzeum dolgozóinak, hogy fogadtak bennünket és körbe vezettek. Köszönet a konyhai segítőknek, Zsuzsának és Katának. Istené legyen a dicsőség! Töltsé ki reánk is Szentlelkét, legyen életünk végtelen utazás!

Július 6-tól 10-ig tartottuk a IV. napközis gitártábor. A gitározásról, énekvezetésről, Isten dicsőítéséről szólt a tábor. Természetesen mindenek előtt figyelve Istenre, mint alkotónkra, aki méltó arra, hogy nevét dicsőítsük. Délelőttönként a zene elmé-

let mélységeivel ismerkedtünk. Megismerkedtünk a legalapvetőbb fogalmakkal, egészen a hármas és négyes összhangzatánig. A délután a gyakorlásról, magáról a gitározásról szólt. A gyakorlati képzés, több csoportban zajlott. A kezdők csoportját én magam vezette, a haladókat: Jeszensák Lilla, Papp Dominika, Szerecz Dávid és Kulcsár Márton lelkész úr vezette. A haladó szint feletti tudással rendelkező fiatalokkal Molnár Rebeka foglalkozott. Köszönjük nekik szolgálatukat, Istennek legyen dicsőség! A táborozók, kezdők és haladók nagyon sokat fejlődtek. Adja Isten, hogy ez, további tanulásra indítsa a fiatalokat, illetve szolgálatra, Isten dicsőítésére.

Július 20-tól 25-ig Piliscsabán, a Bétel Evangélikus Missziói Otthonban voltunk közel nyolcvan táborozóval az Evangélikusok Közössége az Evangéliumért missziós alapítvány szervezésében. Hétfőn délután indultunk Csurgóról az Evangélikus templom elöl a 7 csurgói résztvevővel. A mikro busszal estére értünk a festői szépségű Piliscsabára. A tábor témája aktuális: Egy „én imádó” találkozik az „Én vagyok”-kal, azaz Isten munkája József életében. Egy híres ember egyszer ezt mondta: „...*minden izmus kezdete az egoizmus...*” Igaza volt ennek az embernek, így van! Minden „izmus kezdete az egoizmus” az én imádat, önmagunk istenítése. József, Jákob elkényeztetett fia Isten kezében formálódik. Isten mellett dönt a kút mélyében, emberekre már nem számíthatott, eljátszotta testvérei bizalmát szeretetét, az árulkodással, rossz hírekkel. Erről szólt az első két nap témája: *Saját úton, a világ útján*: Álom, rossz hírek 1Móz 37, 2-11, *A mélységben, nyomorúságban*: Kút és rabság 1Móz 37, 18-36. 39. A harmadik naptól pedig az új életben járás, Istennek engedelmeskedő József életútjával ismerkedhettünk: *Az Úrral járva az egyéni harcokban*: A test és a pénz örvényében szilárdan 1Móz 39, 1-23, *Bocsánatot nyerni és megbocsájtani*: Szétosztani Isten kegyelmét 1Móz 42, 1-11. és 45, 1-15. *Eszközként az életmentésben*:

Tudatos lélekmentés 1Móz 41, 46-57, és 46,1-6.

Sok fiatal ez valóban ébredésre, megtérésre indított! A kérdés már csak az, én hol állok, az önimádat, vagy más bálvány szolgálatában, vagy Istennek szolgállok? Felébredtél már a lelki alvásból kedves olvasó? Megharcolod-e a hit nemes harcát?

A piliscsabai tábor ígéhirdetése, előadásai meghallgathatóak: <http://eke.lutheran.hu/hangtar.php> oldalon.

Augusztus 10-től 16-ig gyülekezetünk és az Evangéliumot Minden Otthonba Alapítvány szervezésében város missziói hét is volt. De mit is jelent ez? Az alapítvány és gyülekezetünk munkatársai minden csurgói és szentai házat felkerestek. Mindenkit hívogattak a hétfégi programsorozatra, és traktátust osztottak. Ha kellett imádkoztak a családdal, ha kellett bibliát és egyéb kiadványokat jutattak el a rászorulóknak. Szombaton este filmklub volt. Vasárnap pedig egy családi program melynek keretein belül fellépett a Harmónia énekegyüttes, és diavetítéses előadás volt a Kenyérkérdés témakörben. Sokan azt gondolják, ők valami különleges emberek. Nem azok. A legtöbbjük olyan Evangélikusok mint mi, de együtt szolgálnak Reformátusokkal, Baptistákkal is. A különbség az, hogy ők tesznek valamit az Úrért! Engedelmeskednek neki és odafigyelnek rá. Mert valamikor életükben, megszólította őket Jézus és új életre hívta őket, és ők igent mondtak a hívásra, döntöttek Jézus mellett. Újonnan születettek és lelkileg teherbíró felnőttek. Kedve olvasó, te hol állsz a hitben? Újonnan születéll már? Lelkileg fejlődsz, növekszel? Ez a szép ének buzdítson minket:

Krisztussal előre a szent harcra fel! Nevében keresztje alatt győznünk kell.

Krisztusunk vezérli maga harcosát, Kövessük vitézi az Ő nyomdokát.

Refr: Krisztussal előre a szent harcra fel! Nevében keresztje alatt győznünk kell!

Isten áldjon mindnyájunkat, adjon ébredést, testi és lelki növekedés!

Györgyi Zsolt

Pati tábor beszámoló

A Kaposvári Evangélikus Gyülekezet hittanosai immár XX. alkalommal indultak el Patra, egy Zala – megyei kis zsákfaluba, ahol június 22-29-e között egy felejthetetlen hetet töltöttek együtt, mintegy 50-en. Nagy örömkre idén, nemcsak a Balatonboglári Evangélikus Gyülekezetből csatlakoztak hozzánk fiatalok, hanem a keszthelyi evangélikus lelkész, Honthegyi Zsolt is jelen volt hittanosaival.

A tábor mottóját, azaz „Győzelmet vettél!” címet, az Evangélikus Énekeskönyv 388. ének első sora adta. A gyermekek egész héten Jézus feltámadása utáni történeteket ismerhettek meg még részletesebben, csak egy pár történetet említve: Emmausi tanítványok, Csodálatos halfogás, Tamás története...stb. A történetek kapcsán különböző témák merültek fel, pl. minőségi idő, az ajándékozás öröme, érintés, elismerő szavak. A kisebbek kreatív formában Schweigert Andrea, óvónő és Arató Eszter vezetésével: hajtogatás, gyurmázás formájában dolgozták fel a történeteket, míg a nagyobbak játékos, beszélgetős formában.

A finom ebéd után a gyermekek a bibliaversenyre készültek az aznapi történetekből. A versenyeken elért pontjaik természetesen a csapat előrejutását szolgálta. Idén is, mint minden évben a csapatok maguk találják ki a neveiket, amelyek nagyrészt kapcsolódnak a tábor mottójához, így született meg tehát a Hajnalhasadás, a Győztesek, a Balzsamozó Kft., a Bajnok tanítványai és a Feltámadottak csapata, utóbbiak lettek a tábor utolsó napján megtartott eredményhirdetés győztesei.

A délutánok folytatásaként rengeteg játékon, kiránduláson vehettek részt a hittanosok. Kedd délelőtt számháborúztak, este pedig a sokak által ismert Széf játék elevenedett meg Réth Kata és Szemerei Eszter vezetésével. A szerdai nap folyamán a Fekete Hollók Rendje tartott nekik bemutatót Hegedűs Balázs vezetésével, majd a gyerekek maguk is kipróbálhatták a kardokat, az íjakat. Előtte pedig a csapatok, a faluba tettek egy kis sétát selfie-ket készítve egy kutyával, macskával, békával...stb.. A csütörtöki délután a jó időnek köszönhetően vizes, lufis játékokra került sor, amit mindannyian nagyon élveztek, majd a III. Pati – Tó emléktúrárt járták végig a kisebbek, míg a nagyobbak átgyalogoltak a közeli faluba, Sandra.

Este pedig, míg a kisebbek bárány vadászaton vettek részt a sötétben elemlámpák segítségével, addig a nagyobbak szabadulós játékon – a cél az volt minél hamarabb kijussanak a templomból, megoldva a különböző feladatokat. A pénteki nap folyamán pedig a helyi polgármesternek köszönhetően a gyerekek traktorozni indultak a közeli erdőbe, visszaérve pedig Hegedűs Gábor vezényletével egy hatalmas zászlós játékot játszódtak a csapatok egymás ellen. Este pedig a Selfie bajnokság képeit vetítették le – erről külön egy kis videó is készült.

A szombati nap, talán sokak számára a tábor csúcspontja volt, amikor is a zalakarosi strandra mentek fürödni. A farsztó napot pedig egy hatalmas tábortűzzel zárták, ahol kiderült, hogy a hét folyamán ki kinek volt a Titkos testvére.

A tábor, vasárnap délelőtt a szülőkkel tartott közös istentisztelettel zárult. Hazaindulva mindenki a megszerzett élményeket mesélte, és már a jövő évi hittantáboron való biztos részvételét emlegette.

Szeretnénk ezúton megköszönni minden résztvevő segítőnek, hogy kitartó munkájukkal közreműködtek, ötleteikkel még színesebbé tették a tábort. Köszönjük a fent említett segítők mellett Márcz Flórának, Győri Reginának, valamint Szöllősi Béláné Vali néni a konyhafőnöki szolgálatát és Pongrácz Máté, lelkésznek, hogy idén is ilyen színvonalas élményekben gazdag hét jött létre.

Pongráczné Győri Boglárka

LU-TOUR NEKTEK

Augusztus elején reformációi tanulmányútra indultunk a Nagykanizsa és Környéke Társult Evangélikus Egyházközségek (NEKTEK) tagjaival. Kiegészülve a surdi és nemespátrói testvérekkel minden szempontból óriási csapatot alkottunk. Nagykanizsától Wittenbergig van autópálya, így estére már a vártemplom állványzatában gyönyörködhattunk. Meg kell hagyni, a németek igazi állványimádók lettek. Nagy a készülődés a 2017-es ünnepi évre. Szállásunk a vártemplom melletti – természetesen felújított – Jugendherberge-ben volt.

Első nap Luther életeseményeinek fontos helyszíneit kerestük fel. Így jutottunk el Eislebenbe és Mansfeldbe. Nagyszerű tematikus kiállításokon vezettek végig minket a születés és a halottas házhoz épített új részeken. Mansfeldben újabb régészeti leletek kerültek elő az ásások során. Ha pedig így van, akkor oda is építettek egy új múzeumot. A pénztáros hölgyön ugyan több volt a piercing, mint az összes eredeti lelet, de a kiállítás így is lenyűgöző volt.

Második napon Torgauba látogattunk. Ez a hercegek, grófok és Bora Kata városa. Itt van egy olyan reneszánsz csigalépcső, aminek nincs tengelye. Megtekintettük az első evangélikus templomot és jártunk a St. Marien templomban, ahol Kata nyugszik. Délután már Lipszében voltunk, ahol Luther híres disputáját folytatta. Na meg Bach év van, meg most töltötte be a 800-at a híres Thomanen

kórus. Az idegenvezetést Schubert Edit végezte, aki Wittenbergben él férjével, Dieterrel. Vezetésüket személyes élményekkel is tarkították.

Harmadik napon végre Wittenbergre is jutott időnk. Hans Kasch, a Lutheránus Világszövetség helyi képviselőjének igazgatója, aki elkalauzolt bennünket a Luther Gartenbe. Rengeteg érdekes dolgot tudtunk meg a reformációi ünnep előkészítéséről és megtekintettük a magyar fát is. Smidéliuszné Erzsike kivételesen nem a buszban, hanem ennek a magyar fatövében mondta el az aznapi áhítatot. A Luther- és Melancton házak megtekintése. Mivel jómagam töltöttem már két hetet egy szeminárium keretében a házban, meg egy évet az EKD rezidenseként Wittenbergben, így az idegenvezetést rám bízta. A házban találkoztunk Stefan Rheinnel, aki a Luther Emlékhelyek Alapítvány igazgatója. Nagy szeretettel köszöntött minket, és nem győzte

kifejezni afeletti örömét, hogy Luther Budapesten őrzött végrendelete Wittenbergbe látogat.

Azt nehéz lenne megmagyarázni, hogy Berlinben mit kerestünk egy reformációs rallyn, de a negyedik napon oda is eljutottunk. Hillary kijelentése most is bejött: azért mentünk oda, mert ott volt (Wittenbergtől 100 Km-re). A forró aszfalton csak úgy szeltük át a várost. Hauptbahnhof, Brandenburger Tor, Unter den Linden, Humboldt Egyetem, opera, bazilika, Alexanderplatz. Aztán, ahogy egy jó turistához illik, felugrottunk az S-Bahnra és elgurultunk az East Side Gallery-hez, ahol zseniális képek vannak a Falra festve külső és belső falainkról, szabadságvágyunkról, a szabadságról és a pillanatról, amikor leomlott a Fal. Ha nem ültünk volna két órát a pénteki berlini dugóban, akkor még Potsdam is felkerült volna a menüre. Útközben feljöttek az NDK-s élmények, amit a Mások élete c. film esti megnézésével mélyítettünk.

Utolsó napra hagytuk Cranachot. Országos kiállítás keretében páratlan festményekben lehet gyönyörködni az Augusteumban, a Stadtkirche-ben és a Cranach házban. Óriási élmény volt a kiállítás pop up része, ahol gyerekekre és felnőttekre izgalmas feladatok vártak. Lehetett nyomdázni, festeni, táncolni, mint egy középkori középkori. Terveink szerint a berlini Kirchentagra újra összeáll a csapat, és megyünk nosztalgiazni.

Makoviczky Gyula

TEMPI TÁBOR NEKTEK

„Szombaton és vasárnap is jöhetünk a táborba?” „A jövő héten is folytatjuk?” Ezek, a már tavalyról is ismerős kérdések hangzottak el a gyerekektől péntek délután, a családi záróprogram végén. Mindenki nagy öröme remek hetet töltöttünk együtt nagykanizsai, sandi, pati, szepetneki gyerekekkel a gyülekezeti terem és templomudvar otthonos közegében. A szervezőknek, munkatársaknak mindig meglepő, hogy a hosszas és szerteágazó előkészületek után milyen gyorsan leperegnek ezek a mozgalmas napok. Mi mindennel múltunk ezt az öt napot 45 gyerekekkel?

„Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként annak tagjai.” /1Kor 12,27/ – A vezérmottónk adta a lehetőséget, hogy a kézhez, lábhoz, szemhez, fülhöz kapcsolható bibliai történetekkel ismerkedjünk; sok, érzékszerveinket élesre állító játékot játszottunk; vendégül lássuk Nagy Ildikó szájjal festő művészt, aki, míg alkotott, csodát művelt az egyébként locska-fecske csapattal, pissenés nélkül, megbűvölve nézték a kibontakozó képet! Tartottak nekünk érzékenyítést a vakok és gyengénlátók egyesületétől jöttek, számtalan, általuk használt eszköz is bemutatva. Kirándultunk Obornakra, ahol magunk dagasztottuk a langalló tésztaját, ami meg is sült a kemencében, mire visszaértünk az erdei tanösvényről. És agyagoztunk, nemezeltünk, batikoltunk, pantomimet adtunk elő és táncoltunk, és egyre lelkesebben énekeltük: „Emeld fel a kezed és áldjad Őt, lássa meg a szemed az Üdvözítőt! Hallja meg a füled, mit mond neked, mozdítsd meg a lábad és járj Vele!” A családi programon még a szülők is együtt daloltak Halász Jutkával (no jó, csak a YouTube-ról): „Mindannyian mások vagyunk, bár egyben másban hasonlítunk...” Az ének jelnyelvi változatának láttán többekben felmerült a vágy megtanulni jelelni! A gyülekezeti összefogást és jóltartást hálása

Muth Eszter

BRINGA TÁBOR NEKTEK

2015. július 1-4-ig kerékpáros tábor tartottunk a Nagykanizsa és Környéke Társult Evangélikus Egyházközség felső tagozatos hittanosai számára. Szállásunk Paton volt a falu és az evangélikus gyülekezet közösségi házában. Kora reggel indultunk a szepetneki fiatalokkal együtt a nagykanizsai templomtól. Útközben csatlakoznak hozzánk a sandi és pati srácok. Szerdán, csütörtökön és pénteken a környéken kirándultunk. Szócsénypusztán az erdőből hajtották fel nekünk a dámvadakat. Zseniális bemutatót tartott nekünk az országos fősolymász. Az íjászkodás előhozta a rejtett tehetségeket. Zalakaroson strandoltunk, a miháldi tónál pecáztunk és bográcsoltunk. Esténként beszélgetés, játék, kézműveskedés táborfűz várt ránk. A csaknem 200 km alatt együtt sírtunk, együtt nevtünk. Az esti áhítatok sorában azokat az evangéliumi történeteket vettük szemügyre, ahol Jézus erős érzelmeket mutat. Siratja Lázárt és Jeruzsálemet, felborítja az árusok asztalát, ölébe veszi a gyermekeket. Az általános lelkesedésből születet egy elhatározás is, mely szerint jövőre a Balatont kerüljük meg.

Makoviczky Gyula

„A türelem és vigasztalás Istene pedig adja meg nektek, hogy egyetértés legyen közöttetek Jézus Krisztus akarata szerint, hogy egy szívvel, egy szájjal dicsőítsétek a mi Urunk Jézus Krisztus Istenét és Atyját.” Róm 15,5-6

Lelkésze van a Balatonboglári Evangélikus Gyülekezetnek!

Régóta várt esemény színhelye volt a boglári templom: 2015 augusztus 15-én délután Kőszeghnyé Raczkó Zsuzsannát, a Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye esperesét beiktattuk a Balatonboglári Evangélikus Egyházközség lelkészi hivatalába.

Zsuzsa a 2001-től végzi lelkészi szolgálatát és azóta megszakítás nélkül az Ecsenyi Gyülekezet lelkésze volt.

A zsúfolásig telt templomban Szemerei János püspök úr igehirdetésében a már megszokott, jól követhető és érthető módon beszélt a gyülekezethez az emlékezés fontosságáról. Fontos emlékeznünk nekünk, evangélikusoknak is arra, hogy miért is vagyunk itt. Emlékezni arra, hogy mit is vállaltunk azzal, hogy lelkészt iktatunk. Emlékezni és emlékeztetni mindenkit hitünkre és feladatainkra! „Azért, hogy ne felejtjük el: Isten Krisztusban mindannyiunknak esélyt, reményt adott.”

Az iktatást Dr. Lackner Pál a püspöki tanács titkára, egyházunk tábori püspöke, gyülekezetünk helyettesítő, rendrakó lelkésze végezte, aki az elmúlt 11 hónapban rengeteg energiával állította helyre a lelkészi hivatalt, az évek óta hiányos dokumentációt, szervezte újra a sok sebből vérző Isteniszteleti rendet, hittan oktatást...

Esperes asszony igehirdetésében az összefogás fon-

tosságát hangsúlyozta. „Ha tudunk egyetértésben lenni, akkor Isten áldása lesz rajtunk. Megtermi majd a gyümölcsöt az a munka, amelyet ma kezdünk. Azért, hogy az, aki betér hozzánk, olyan közösségre találjon, ahol szeretettel, nyitott szívvel, Krisztusra alapozva várják.”

Sokat tanakodtunk a gyülekezet „vezérkarával”, hogy milyen lelkészt szeretnénk magunknak. Régen volt ilyen feladatunk, mert lelkésznek utoljára Zsíros Andrást választottuk, majd 10 éve. Tartottunk kibővített presbiteri ülést is arról, hogy mit szeretnénk végre: mindenek előtt gyülekezeti alapfeladatok ellátását (legyenek végre istentiszteleteink, hittanóráink, gyülekezeti tagjainkat lelkészünk látogassa, de új feladatként az iskola lelkészi vezetése is szerepelt a feladatok között). Saját véleményem pedig, hogy nem sztárlelkészt, hanem Isten és gyülekezete iránt alázatot tanúsító, gondos lelkészt keresünk.

Sztároknak a színpadon és nem a szószéken a helyük. Nekünk pedig szószékünk van a templomainkban!

Lackner püspök úr tanácsára kerestem/kerestük meg Zsuzsát ecsenyi szolgálati helyén, idén áprilisban. Először nekik volt meglepetés, majd pedig több beszélgetés után nekünk, hogy elvállalták férjével, Miklóssal a felkérést. Nagy öröm volt ez, számomra biztosan.

Pár beszélgetés alkalmával egy szerény, de határozott, munkáját becsülettel, hűséggel végző lelkészt ismertem meg. Beiktatása előtt több istentiszteletet is tartott gyülekezetünkben. Igehirdetése tartalmaznak, mondandója van. Gyülekezetépítésben pedig tapasztalata és terve is vannak. Munkáját beköltözésükkel egyidőben azonnal megkezdte Tőle ismert alapossággal, és gondossággal.

Munkájára az iktatás során is és utána is számtalan áldást kapott, mi pedig örömmel éljük meg, hogy végre lelkészünk van, nem is akármilyen!

Erős Vár a mi Istenünk!

Mátrai Zoltán felügyelő
Balatonboglári Evangélikus Egyházközség

Lelkészavatás Tabon

„Utaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem!” (Zsolt 25,4)

Felejthetetlen az érzés, ahogyan a padok között teszem meg az első lépéseimet – immár Luther-kabátban – azoknak az embereknek a körében, akik végigkísérték eddigi életem, akik támogattak, bátorítottak és biztattak.

Az út, amelynek egy állomásán lelkész lettem, nem indult egyenesen. Nagyon sok elágazás és zsákutca volt az életemben, de minden egyes rossz irányba tett lépés után Isten újratervezte az útvonalat számomra, és megmutatta, merre induljak tovább. Nehéz volt elindulni, mert bizonytalan voltam. Nehéz volt elindulni, mert félelmekkel teli volt a szívem. Újra és újra ismételttem a 25. zsoltár szavait, mint imádságot, bízva abban, hogy Istentől rendelt

úton járok, mely Hozzá vezet.

6 év előtt megállni az egyetem kapujában ijesztő. Visszatekintve az elmúlt 6 évre, kilépve az egyetem kapuján ijesztő. Valami véget ért, és kezdődik más. Valami egészen új, amihez nagyszerű társat, gyülekezetet rendelt nekem az Isten. 2015. július 4-én a tabi evangélikus templomban,

úgy érzem, felnőttem. Felnőttem a feladathoz, amely előtt állok. Felnőttem az élethez. Felnőttem, „megérettem” arra, hogy büszkén tudjam megvallani az egy Istent, hogy örömmel tudjam hirdetni az evangélium örömeit.

Egy csodaként tartom számon az életemben azt a napot, amelyet megoszthattam sok szeretettel, amely egy találkozás volt számomra Istennel, amelyen hálát adhattam Neki mindazért a jóért, amellyel megajándékozott. Bízom benne, hogy hű és méltó pásztor lehetek a Tab és Környéke Evangélikus Egyházközségnek, és képes leszek továbbadni az embereknek azt az isteni szeretetet, amelyet naponként megtapasztalhatok!

Arató Eszter

Új beosztott lelkész Iharosberényben

Pfeifer Ottó vagyok, 1986. december 11-én születtem Pécs városában. Gyermekkoromat Bonyhád városában töltöttem, a bonyhádi evangélikus gyülekezethez tartozva.

Konfirmációm után, a gyülekezet ifjúsági életébe kapcsolódtam be, amely nagyon meghatározó volt számomra. Megtapasztalhattam a megtartó közösség erejét, a közösséghez

tartozás élményét. Középiskolai tanulmányaimat a Csokonai Mihály Református Gimnáziumban végeztem. A csurgói évek alatt bekapcsolódtam az evangélikus gyülekezet életébe, azon belül pedig mélyebben az ifjúsági munkába. Ezen évek alatt kezdett bennem formálódni a gondolat, hogy tanulmányaimat az Evangélikus Hittudományi Egyetemen folytassam. Ebben az egyik ifjúsági csendes hétvége vezérigéje is megerősített, mely mára szolgálatom központjává vált: „*Én vagyok a jó pásztor, én ismerem az enyéimet, az enyéim pedig ismernek engem*” (Jn 10:14)

Így közvetlenül érettségi vizsgám után, megkezdtem tanulmányaimat

az Evangélikus Hittudományi Egyetemen, teológus-lelkész szakon. Teológiai tanulmányaim mellett mindig igyekeztem szolgálatot vállalni, gyülekezetben aktív kapcsolatot tartani. Lehetőségem nyílt egy éven át Németországban, az Augustana-Hochschule-n tanulmányaimat folytatni, elmélyíteni.

2013 szeptemberétől a Soproni Evangélikus egyházközségben gyülekezeti munkatársként végzek szolgálatot, majd ugyanitt végeztem a hatodéves képzést.

Nagy örömmel kezdtem meg a szolgálatomat a Somogy-Zalai egyházmegyében, Iharosberény-Vései Evangélikus Egyházközségeiben.

Pfeifer Ottó

Túrmezei Erzsébet: A „TÉTELEK KAPUJA” ELŐTT

Papírlapra írta,
Fakapura szögezte,
450 éve már...
Ma Wittembergben érckapu fogad.
És Luther 95 tétele ércebeöntve vár.
Csendben betűzgeted.
A fakapu
Tűz martaléka lett.
A tételíró kéz elporladt a vártemplom alatt,
A kripta ölén.
Az ércbetűk sora
Keményen, hidegen
Szemedbe néz.
Őszi nap vet rá bágyadt sugarat.
Késő zarándok olvasd, örülj:
Így megmarad.

Valamikor
riadó volt, nem hideg ércbetű.
Lázás tekintetű
Polgárok és diákok olvasták és vitatták...
Másolták... szájról-szájra,
Kézről-kézre adták...
Nyomában
Kigyúltak az arcok, a szívek.
Nem érckapun,
Nem papíron,
Szívekben élt, dobogott, lüktetett,
Mert erő volt és Evangéliom!

S amíg ragyog az ércbetűk sora,
Egyért sóhajtok,
Késő kor késő vándora:
Ne merevüljön szánkon és szívünkön
az üzenet
halott formákba, hideg ércbetűkbe!
Legyen olyan élet-erőtele,
Mint 450 éve Luther Márton
Hatalmas 95 tétele!

(1967)

A savanyú alma

Egy ember almafajok nemesítésével foglalkozott. Mindenkinek örömmel mutogatta pompás almáit. Boldog volt, ha valaki az almáját megízlelte. Egyik szomszédját – noha többször hívta –, semmiképpen sem tudta rábírní, hogy bemenjen hozzá almakóstolóra.

Mikor egyszer újra hívta, megszólalt a szomszéd:

– Be kell vallanom, hogy a múltkor, a kertje mellett elmenve, kíváncsiságból felvettem egy lehullott almát. Beleharaptam, de én életemben olyan savanyú almát még nem ettem. Köszönöm, nem kérek az almájából, az az egy egész életemre elég volt.

– No, ez igazán nem mérvadó – szólott mosolyogva a kerttulajdonos. Messze földet bejártam, amíg ahhoz a savanyú almához jutottam. Azért ültettem a kerítés mellé, hogy egyszer s mindenkorra elvegyék a tolvajok kedvét az almalopástól. És bevált a számításom. De jöjjön velem a kert belsejébe! A második, harmadik sorban olyan jóízű, zamatos fajtákat talál, amilyenről nem is álmodott.

– Ha így áll a dolog, az más – szólott elgondolkozva a szomszéd és bement a kertbe.

Sokan így vannak a hívő élettel. A kívülállók csak a tilalmak, a bűnbánat és önmegtagadás savanyú almáiról tudnak. Pedig ezek csak a képmutatók távoltartására valók. Ne a kerítésen bemászott tolvaj módjára ítélj, hanem menj be a kert Urával az ajtón, és meglátod, hogy mily édes az Úrral ápolt közösség minden gyümölcse!

Az iskolakerülő

Egy vasárnapi iskolai tanító észrevette, hogy az egyik tanulója már hosszabb idő óta hiányzik. Meglátogatta a hiányzót az otthonában, akit ott talált a kandalló előtt ülve.

A meglepett tanuló behívta őt és várta a neki járó dorgálást, azonban az nem érkezett meg.

A tűz előtti székre ülve, a tanító csöndesen kivett a tűzből a piszkavassal egy parazsat és rátette a téglapadlóra. A fájdalmas csöndben mindketten figyelték az izzó szenet, amint lassan elhalványult és kialudt. Az „iskolakerülő” megszólalt:

„Nem kell mondania egy szót sem! Ott leszek jövő vasárnap!”

Program

Reggel 4-5 órától folyamatosan: Nemescsó megközelítése gyalog, lovaskocsin, kerékpárral
4 útvonalon
Szombathely, Kőszeg, Bük és Rohonc felől

9:00 Kiállításmegnyitó a Sztróckay-házban
9:30 Istentisztelet a templomban, magyar és német nyelven, úrvacsorával
11:00 Istentisztelet a templomban, magyar és német nyelven, úrvacsorával
11:30-tól Ebéd a faluház udvarán

Az egyháztörténeti kiállítás a Sztróckay-házban az egész nap során megtekinthető. Az istentiszteletekkel párhuzamosan gyerekprogramok zajlanak a nagysátorban. Könyvvásár és egyházi szervezetek standjai is várják az érdeklődőket.

13:30 Kulturális programok a templomban és a nagysátorban
A templomban: A színpadon:
A répeclaki gyülekezet Gyöngy Kamarakórusa Az óriszigeti néptáncgyűttes
A felsőlövői gimnázium zenészei A kemenesmagasi citerazenekar és népdalkör
A nemescsói szimfonikus együttes Lítél együttes

15:00 Úti áldás a nagysátorban

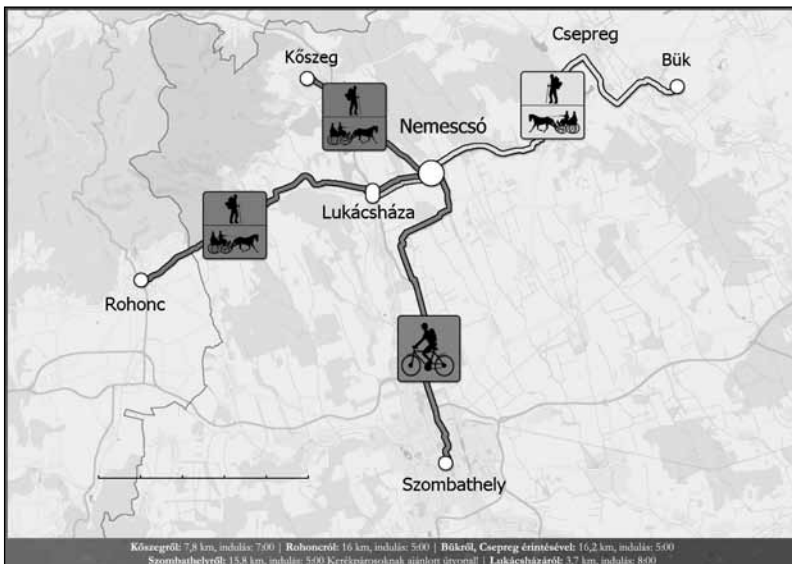
További információk és jelentkezés: <http://nyugat.lutheran.hu/emlektura2015>

„Nagy a Te bűséged!” (Jer 3,22)

ARTIKULÁRIS NAP

Egyháztörténeti emléktúra

2015. szeptember 27. Nemescsó

Tudnivalók az artikuláris nappal kapcsolatban

A részletes program és a jelentkezési űrlapok, valamint az útvonalak térképei elérhetők a nyugat.lutheran.hu honlapon, a bal oldali menüben a nap logójára kattintva.

Javasoljuk, hogy ha egy gyülekezetből többen is készülnek, ők csoportosan, a Lelkészi Hivatalokon keresztül jelentkezzenek.

A résztvevőktől hozzájárulást kérünk az étkezés költségéhez, amelynek egy főre eső összege **1.000,- Ft**. Kérjük, hogy az adományt előzetesen utalják el a Vasi Egyházmegye számlaszámára (**K&H 10405728-50526689-76891002**) így véglegesítve jelentkezésüket.

A megadott túraútvonalak gyalogos, illetve kerékpáros közlekedést tesznek lehetővé. Minden útvonalon lovaskocsik kísérik majd a túrázókat.

Kérjük, hogy a férfiak egy kalapot, az asszonyok pedig egy kendőt hozzanak magukkal az eseményre, hogy ezen keresztül is felidézhesük az artikuláris kor hangulatát.

Szeretettel várjuk a határainkon innen és túlról érkező érdeklődőket!

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

MEGJELENIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó: **Smidéliusz Zoltán esperes**

Felelős szerkesztő: **Koczor György**

Telefon: +36 20/824-3444 • E-mail: gyorgy.koczor@lutheran.hu

A szerkesztőség címe: **8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.**

Készült az **Asperján Nyomdában**

Tördelés: **RENZOL Dekor Reklámstúdió** Zalaszentgrót

ORSZÁGOS EVANGELIZÁCIÓ

„Akarsz-e teljes, tisztá szíved élni?”

Budapest,
Deák téri evangélikus templom
2015. október 10.,
szombat, 10-16 óra

PROGRAM

9.40: Éneklés a *Korál-sziget* zenekarral – *Smidéliusz Gábor*
10.00: Köszöntés, ima – *Szemerei János* és *Szeverényi János*
Tanúságtétel – A miskolci *Luther kórus*
Igehirdetés – „Boldogok a tiszta szívűek” – *Ittés István*

11.15: Szekciók, bibliakörök

Boldogok a tiszta szívűek – *Ittés István* (templom)
A növekedés boldogsága – *Bozorády András* (gimnázium, 12. terem)
Áldás és boldogság – *Sándor Frigyes* (gimnázium, 15. terem)
A boldogság Jézus ajándéka – *Záskaliczky Pál* (gimnázium, 17. terem)
A megtérés boldogsága – *Verasztó János* (gimnázium, 18. terem)
A boldogság forrása – *D. dr. Harmati Béla* (gimnázium, 21. terem)
A boldogság Jézus szerint – *Bakay Péter* (gimnázium, 22. terem)
A tisztaság boldogsága – *Grendorf Péter* (gimnázium, 24. terem)
Tisztán a világban – *Deák László* (gimnázium, 27. terem)
Aktuális-e a *Hegyi beszéd*? – *Szemerei János* (gyülekezeti terem, I. emelet)
Boldogok az üldözöttek (?) – *Jó András* és *Kim Pál* (tornaterem)
A szív tisztasága a háziorvos szerint – *Dr. Koch Béla* (díszterem)
Tiszta szíved a misszióban – *dr. Garádi Péter* (gimnázium, 23. terem)
Taníts minket imádkozni! – *Malik Péter* (gyülekezeti kisterem, I. emelet)
Sikercsoport – *Bokros Andrea* és *Ponicsán Erzsébet* (gimnázium, 26. terem)
Boldogok a házasok – *Endreffy Géza* (gimnázium, 28. terem)

12.45: Ebédszünet (az egyház szerény vendéglátást biztosít)

14.00: Tanúságtétel

Börtön után szabadon – *Boros Lajos*
Dr. Somody Imre közgazdász, a Centrál kávéház tulajdonosa

15.00:

Igehirdetés – „Tiszta szívet teremts bennem, Istenem!”
– *Sándor Frigyes*
Úrvacsora – *Gerőfiné dr. Brebovszky Éva*

Gyermekfoglalkozás lesz a Kisdeák óvoda termeiben a gyülekezeti és missziói osztály munkatársainak vezetésével. Gyülekező az I. emeleten. Az alkalomra mindenkit szeretettel vár a Magyarországi Evangélikus Egyház Missziói Bizottsága.